

Въ късната утриня, слънцето се мъчеше да проникне презъ мъглата и облаците, които изглеждаха сребърно бъли. Първият студ щипаше. Хората бързаха. По главните улици трамваите се движеха като безглави чудовища.

Файтонът бъгаше към гарата. Средът шума на улиците и колелета, които гърмеха по каменната настилка, той чу виковете на вестникопродавачи, видях и лакомството, съ което хората купуваха вестници и се мъчеха да четат въ мъглата. Беше станало нещо важно. Той спрът файтона и купи единъ вестникъ. Още на първата страница видях съобщението за убийството на Ася Струмски. На същата страница прочети и състава на новото правителство, въ което намери името на Здравева.

Нервно смачка вестника и го захвърли на улицата. Когато файтонът забърза отново, той седеше присвитъ, сякаш някой го притискаше. Лицето му беше сбръчкано, очите притворени.

На гарата си купи билетъ.

Следът два часа беше на границата.

Мъглата се дигаше, слънцето проясняваше деня. Той погледна презъ прозореца на вагонното купе чуждата земя и въздъхна съ облекчение.